

Szkoła Podstawowa nr2
im. Wł. Broniewskiego
w Łomży

listopad – grudzień 2018

Newsy

z dwójki

Polecamy:

- wywiad numeru
- "nieodrabianki"
- konkursy z nagrodami
- i inne atrakcje...

autorka obrazu: Julia Dąbrowska

Pojawiła się jakby zniecka, sporadycznie możemy spotkać się na szkolnym korytarzu. Kim jest i czym zajmuje się Magdalena Stanisławska, tego dowiedzie się czytając nasz wywiad.

- Dzień dobry Pani Magdaleno.

- Dzień dobry.

- Jak długo jest Pani psychologiem szkolnym?

- Psychologiem szkolnym jestem od lutego 2007 r.

- Gdzie i na jakim stanowisku Pani wcześniej pracowała?

- Pierwszą pracę podjęłam podczas studiów, w weekendy pracowałam w kawiarni jako kelnerka. Później otrzymałam pracę psychologa w Poradni Zdrowia Psychicznego i Poradni dla dzieci z autyzmem. W międzyczasie pojawiała możliwość zatrudnienia w jednym z łomżyńskich gimnazjów, a następnie w Zespole Szkół Drzewnych i Gimnazjalnych.

Byłam również psychologiem w: Centrum Pieczy Zastępczej oraz Fundacji „Normalna przyszłość” działającej na rzecz osób z niepełnosprawnościami, Publicznym Gimnazjum nr 2, Zespole Szkół Mechanicznych i Ogólnokształcących nr 5 oraz Szkole Podstawowej nr 10.

- Co należy do Pani obecnych obowiązków?

-W świetle obowiązujących przepisów zadania psychologa i pedagoga w placówkach oświatowych nie zostały rozdzielone. Do naszych obowiązków należy więc:

- 1) badanie i diagnozowanie uczniów, czyli rozpoznawanie indywidualnych potrzeb oraz możliwości psychofizycznych, aby określić ich mocne strony, predyspozycje, zainteresowania i uzdolnienia oraz przyczyny niepowodzeń, trudności w funkcjonowaniu;
- 2) diagnozowanie sytuacji wychowawczej;
- 3) udzielanie pomocy psychologiczno - pedagogicznej w formach odpowiednich do ich potrzeb;
- 4) działania z zakresu profilaktyki uzależnień i innych problemów dzieci i młodzieży;
- 5) zmniejszanie skutków zaburzeń rozwojowych, zapobieganie zaburzeniom zachowania oraz inicjowanie różnych form pomocy;
- 6) inicjowanie i prowadzenie mediacji i interwencji w sytuacjach kryzysowych;
- 7) wspieranie rodziców i nauczycieli w rozpoznawaniu i rozwijaniu indywidualnych możliwości, predyspozycji i uzdolnień uczniów oraz pomoc w rozwiązywaniu problemów dydaktycznych i wychowawczych.

Dodatkowo, wykonuję inne czynności wynikające z zadań statutowych szkoły.

Mogę również uczestniczyć w pracy zespołu dokonującego wielospecjalistycznej oceny poziomu funkcjonowania dzieci i młodzieży objętych kształceniem specjalnym.

- Pracuje Pani również z dziećmi. Na czym polega ta praca?

- Praca z dziećmi polega na wzmacnianiu tych przejawów zachowania, które służą rozwojowi. Jest to rozwijanie umiejętności społecznych, z których najważniejszymi, według mnie, są komunikacja oraz radzenie sobie w sytuacjach trudnych. To uświadamianie motywów postępowania własnych i innych osób oraz wdrażanie do przewidywania konsekwencji własnego postępowania. Również pokazywanie dzieciom, że jeśli przydarzy się niefortunne zdarzenie, „potknięcie”, można się zastanowić, co zrobić, aby się nie powtórzyło. To także uczenie kultury i szacunku w codziennych relacjach oraz współpracy i kompromisu. W przypadku dzieci z trudnościami w uczeniu się pokazywanie sposobów na poprawę efektywności uczenia się, będących w możliwościach oddziaływać dziecka i rodzica.

- Nie każdy uczeń może uczestniczyć w tych zajęciach. W jaki sposób wybiera Pani swoich podopiecznych?

- Uczniów kwalifikuję przede wszystkim na podstawie wskazań Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej. Podstawą do objęcia pomocą psychologiczną są również obserwacje nauczycieli, rodziców, dyrekcji, moje spostrzeżenia oraz zaistniałe bieżące sytuacje wychowawcze czy kryzysowe, w tym również wynikające z sytuacji rodzinnej, wymagające kompleksowego wsparcia specjalistów, w tym także mojej interwencji.

- 11 listopada obchodziliśmy 100 rocznicę odzyskania niepodległości. Nie możemy, więc nie zadać pytania: Czym jest dla Pani patriotyzm?

- Patriotyzm to dla mnie poczucie silnej więzi z własnym krajem, narodem, kulturą, tradycjami, więzi rozumianej w sensie emocjonalnym, społecznym. Wyraża się on w obchodzeniu świąt państwowych, znajomości słów hymnu państwowego, postawie „na baczność” przy dźwiękach hymnu. To świadczenie swoim przykładem i uczenie własnych dzieci poszanowania dla symboli narodowych, ich znajomości, a także posiadanie podstawowej wiedzy na temat historii Polski. Patriotyzm to, zainteresowanie sprawami kraju, wypełnianie obowiązków obywatelskich, takich jak np. uczestnictwo w wyborach. To również dbałość o czystość i kulturę mowy polskiej.

- Święta tuż, tuż... Proszę nam powiedzieć, jaka jest Pani ulubiona potrawa wigilijna?

Moją ulubioną potrawą wigilijną jest bezapelacyjnie karp pieczony w marchwi. I wyborna, przypalana kapusta z suszonymi grzybami mojej teściowej.

- Co najczęściej robi Pani w Święta Bożego Narodzenia?

- Święta Bożego Narodzenia spędzam z moją rodziną, w domu rodziców męża. Łączę się z moimi siostrami, by złożyć im świąteczne życzenia. Nie wyobrażam sobie świąt bez udziału we Mszy świętej, oglądania szopek i znajdowania w nich narodzonego Jezusa.

Po biesiadach przy dźwiękach świątecznych kolęd idziemy na spacer. Odwiedzamy grób moich rodziców. Naszą małą tradycją stało się oglądanie emitowanego przez telewizję koncertu bożonarodzeniowego. Cieszę się wspólnymi chwilami, radością obdarowanych, zwolnionym tempem. Raduję się nastrojem, obecnością najbliższych, blaskiem świątecznego drzewka...

- **Co chciałyby dostać Pani pod choinkę?**

- Bardzo chciałabym otrzymać pozytywny nastrój, dobrą energię na kolejny rok i zapewnienie o dobrym zdrowiu moim i moich najbliższych. To dla mnie bezcenne. Zobaczyć radość obdarowanych, o której już wspomniałam. Nie myślę o prezentach dla siebie, najwspanialsze są te niespodziewane, wykonane własnoręcznie przez moje dzieci.

- **Do jakiej sławnej osoby i dlaczego, chciałyby być zaproszona Pani na święta?**

- Nie chciałam być zaproszona do domu żadnej sławy. Słowa „zaproszenie na święta” kojarzą mi się z moją mamą, która zaprosiła do naszego domu dziewczynę, którą poznała, gdy pracowała w szpitalnym oddziale dziecięcym. Dziewczynka trafiła do Domu Dziecka. Los sprawił, że zamieszkała na tym samym piętrze bloku, tuż obok nas. Jej syn powiedział mojej mamie, że oni nie będą mieli świąt, że nie przygotowują kolacji wigilijnej, nie będzie żadnych prezentów. Tamten wieczór przelaliśmy się z Nimi opłatkiem i wspólnie zjedliśmy wieczerzę wigilijną.

- **To piękna historia. Pani mama była na pewno wyjątkową osobą. Pani Magdo, w imieniu naszych czytelników bardzo dziękujemy za poświęcony czas.**

- Dziękuję za zaproszenie. Życzę wszystkim pięknej magicznej gwiazdki, którą każdy zdefiniuje według własnych potrzeb i wyobrażeń.

100 lat wolnej Polski

Odzyskanie niepodległości i suwerenności, zerwanie łańcuchów niewoli z jarzma zaborców

[Prus, Rosji, Austrii] po 123 latach.

Twórcami niezależnej i wolnej Polski byli możni panowie stanu: Józef Piłsudski, Roman Dmowski, Wojciech Korfanty, Wincenty Witos, Ignacy Jan Paderewski.

Naród Polski powstał z kolan!

Mimo zaborczej niewoli w prawdziwych polskich domach była tradycja i kontynuacja idei patriotycznej, która dawała ducha i myśl o wolnej i niepodległej Polsce.

W 2018 roku obchodzimy setną rocznicę odzyskania niepodległości.

To właśnie 11 listopada, 100 lat temu odzyskaliśmy wolność.

opr. Jakub Świdorski

I Ty możesz być artystą...

Świętujemy już od 100 lat,
każdy Polak to nasz brat.
Miłość do Ojczyzny, to ważna sprawa
honor i wiara, to nie zabawa.

Magdalena Gagova

11 listopada...
niepodległość odzyskana.
Czy to słońce czy deszcz pada
bez różnicy, to nie wada.
Choćby to było 100 lat temu
ważnym wydarzeniem jest.
Tym, którzy pytają: czemu?
Odpowiem: Ojczyzna jest the best.

Igor Gruszfeld

Mój patriotyzm, ma Ojczyzna
krwią przodków zdobyty,
tych, co na polach w walce polegli.
Na lekcji historii się o nich uczymy,
przy ich mogiłach kwiaty złożymy.

Szymon Jankowski

Polska nasza,
Ojczyzna nasza
już od wieków wolna.
Nie ma zaborców
ani poborców.
Nie zniszczyła jej nawet wojna.
Nie ma już Niemców
ani jeńców.
Jest tylko Polska
kraj istniejący od wieków.

Aleksander Jankowski

Ojczyzna to dla Polaków
serce czerwone jak krew,
miłość i łzy przelane.
Ojczyzna to piękna sprawa.
Jest dla mnie czymś więcej
niż zwykłym słowem .

Ojczyzna to rodzina
Ojczyzna to miłość wielka.
Ojczyzna to miasta i wsie.
Każdy w niej kocha Boga, jak Ojca
W Polsce - Ojczyźnie mej.

Maja Jastrzębska

Niepodległość, ważna sprawa
zachęta do hymnu śpiewania.
No bo Polska niepodległa
do dziś nie poległa.

Jakub Pałka

11 listopada
wojna, brak Polaków w swoim kraju,
brak broni i sił.
Nadszedł dzień...
To wtedy Polacy
walczyli o to,
abyśmy teraz mogli żyć w wolności!
Pokonali ich!
Wygraliśmy!
Dziękujemy im
za to,
że nie przeszli
obojętnie.

Jakub Świdorski

100 lat
1918-2018

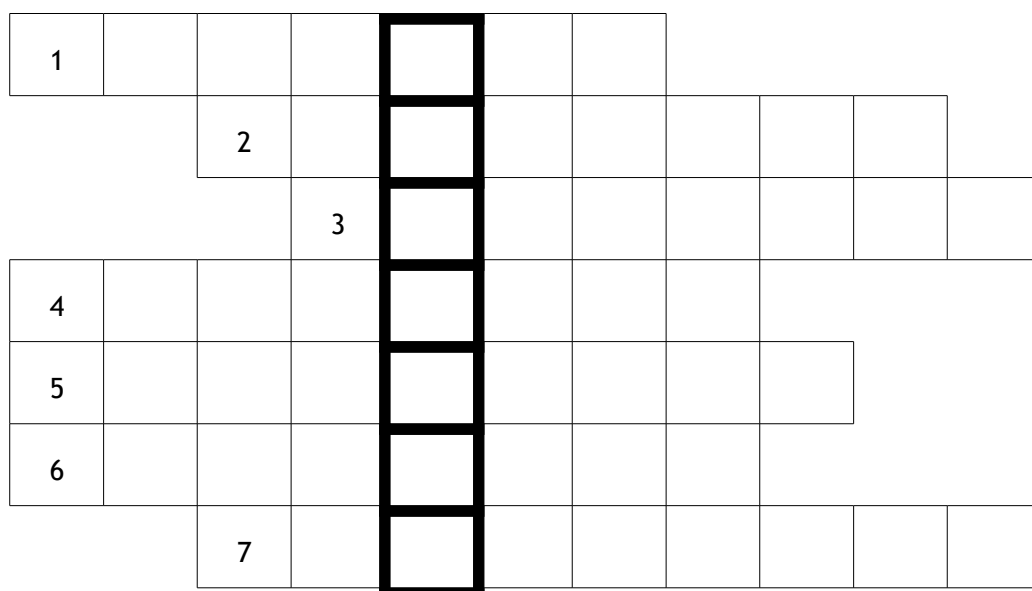
niepodległości

UWAGA !!! Konkurs !!!

Pamiętacie konkurs z poprzedniego numeru? Na pewno z niecierpliwością czekacie na rozwiązanie. Krzyżówka nie sprawiła Wam trudności. Gorzej było z dopasowaniem zdjęć. Oto właściwa kolejność: A. Zambrzycka, L. Malinowska, E. Zanio, J. Auguściak

Zgodnie z obietnicą organizatorów, wszyscy otrzymali nagrody - niespodzianki.

Krzyżówka

1. Zrobiony ze śniegu.
2. Rozdaje prezenty.
3. Betlajemska.
4. Ciagnie sanie Mikołaja.
5. Miejsce narodzin Jezusa Chrystusa.
6. Zielona, kująca, ozdoba świąteczna.
7. Ludzie, którzy jako pierwsi złożyli hołd Nowonarodzonemu.

opr. Magdalena Gagova

Zgadnij, kim jestem...

Dopasuj zdjęcie do nazwiska:

1. Małgorzata Kneć,
2. Iwona Niksa,
3. Eleonora Zanio.

Każdy czytelnik naszej gazetki, który zgłosi się z tym numerem oraz wypełnionym kuponem do p. Anny Zambrzyckiej otrzyma niespodziankę. Dodatkowo wszyscy będą mogli wziąć udział w losowaniu nagrody głównej.

HASŁO (krzyżówka).....
„Zgadnij kim jestem”
1.
2.
3.
imię i nazwisko
klasa.....

Śmiech to zdrowie!

(znalezione w sieci: opr. Oliwia Lesicka)

Pani na lekcji plastyki kazała dzieciom narysować swoją ulubioną osobę znaną z telewizji. Pani zaczęła sprawdzać rysunki. Podchodzi do Jasia, ale okazało się, że Jaś ma pustą kartkę. Pani pyta Jasia co narysował. Jaś odpowiada:

- Kubicę.
- A gdzie on jest?
- Odjechał.

Na lekcji plastyki dzieci rysują swoją rodzinę. Jasiu właśnie narysował tatę.
Pani - Jasiu, dlaczego twój tata ma niebieskie włosy?
Jasiu - Bo nie było tysej kredki.

- Tatusiu, ja już nie chcę na te sanki. Wracajmy do domu.
- Nie gadaj, tylko ciągnij!

Dwóch chłopców rozmawia w przedszkolu:
- Mój tata pływa w marynarce - chwali się pierwszy.
- A mój w kąpielówkach - odpowiada drugi.

Siostra pyta Jasia
- Kto zbudował Arkę?
- No... Eee...
- Dobrze, piątka.

Zespół dziennikarski pod redakcją Anny Zambrzyckiej:

1. *Julia Dąbrowska*
2. *Magda Gagova*
3. *Oliwia Lesicka*
4. *Jakub Świdorski*

